

YENİ SES

Türkiye Basın Sanayii İşçileri Sendikasının Yayın Organıdır.

DİSK
BASIN-IŞ
1
EKİM
1978

E.İ.E. MATBAASI GREVİ KARARLI BİÇİMDE SÜRÜYOR

Ankara'da kurulu ve Enerji Bakanlığına bağlı Elektrik Etüd İdaresi Matbaasında BASIN-IŞ Sendikasının başlattığı grev kararlı bir biçimde sürmektedir.

1 Mart 1978'de başlayan Toplu İş Sözleşmesi görüşmeleri, MC artışı Genel Müdür Mahmut Yetkiner tarafından sürekli olumsuzluğa itilmiştir.

Müzakere masasında anlaşma sağlanamaması üzerine sorun Uzlaştırma Kuruluna götürülmüştür. Uzlaştırma Kurulu yasal süre içinde çalışmalarını bitirerek kararını vermiştir.

Tarafsız Kurulun verdiği karar sendikaya kabul edilmesine rağmen, Genel Müdürcüce rededilmiştir.

Bu durumda başkaca çare kalmadığından grev uygulanmasına geçilmiştir.

Bir ayı aşkın süredir devam eden grevin, istekler gerçekleşmesine kadar sürdürüleceği sendika yetkilileri ve işçiler tarafından ifade edilmektedir.

KEMAL MATBAASI

İŞÇİLERİ SAFLARIMIZDA

Adana'da kurulu ve 60 işçinin çalıştığı Kemal Matbaasında BASIN-IŞ örgütlenmiştir.

İşyerinde çalışan tüm işçilerin üye olmasıyla, yasal işlemlere geçilmiş ve işveren Toplu Sözleşme masasına çağırılmıştır.

Kemal Matbaası'nın örgütlenmesi nedeniyle, Sendika Genel Başkanı Burhan Şahin şunları söylemiştir:

"Kemal Matbaası 1966 yılında benim Şube Başkanı bulunduğum sırada ilk grev uygulaması yaptığım yerdir. İşveren işçilikten gelmiş olmasına rağmen, alabildiğine baskı ve sömürüsünü devam ettirmektedir.

Bu işyerinde baskı ve sömürüyü sınırlayacak bir Toplu İş Sözleşmesi yapacağımıza inanıyorum. Zira işçiler çelikleşmiş bir irade ve kararlılık içinde Sendikamıza üye olmuşlardır.

Alacağımız başarılı bir sonuç, 180 kişilik ambalaj ve 150 kişilik teneke kutu baskı fabrikasında çalışan işçileri de örgütlememizi sağlayacaktır."

EGİTİM

ÜRETİM NEDİR ?

DIZI : 4

Asıl üretmen olan küçük üreticilerin ise: üretim yapmaktan tek bir amacı vardır. O da kendi kendilerinin ve çocuklarının geçimini sağlamaktır. Yani, küçük üretmen yalnız ve sırf TÜKETİM için ÜRETİM yapar. Küçük üretmenler (Köylüler ve Esnafılar) tarih boyunca ilkel Sosyalizimden kalma Komuna gelenekleri dışında pek az bağımsız ve hür üretmen oldular. Bezirgan ilişkilerin sömürüsü altında kıvrıldılar. Aynı bezirgan ilişkilerin sık sık zincirlerinden boşandırdığı sosyal alt üstlüklerden kolayca ezildiler. Belli başlı hiçbir kesim tarihcil rol oynamadılar. Hele ileri medeniyet çağlarında köle veya serf değilseler, ya şakşakçılık ettiler, yahut bilinçsiz, plânsız ütölist patlangıçlar yaptılar, isyan çıkardılar. Araya sıra beliren hür ve yarı-bağımsız küçük üretmenlik çağlarının sonu hep onların aleyhine döndü.

Kent içinde zamanla parababası olan TEFECİ-BEZİRGANLAR: Toprak satın alıp bey, ve efendi oldular. Yahut sıvriilen toprak sahipleri para edindikçe tefeci-bezirgan keşildiler. O zaman üretmenlerin köylü ve esnafıların üstünde bir EGEMEN SINIF doğdu. Buklasik ve normal diyebileceğimiz birinci tip gelişim oldu.

İkinci tip gelişim daha farklı idi. Gene tefeci-bezirgan ilişkilerini yönelttiği alanlarda medeniyetlerle barbarların kanlı çatışmaları oldu. Medeniyetin çöküş çağında Tarihçil Devrimler patlak verdi. O Devrimleri başaran barbarların şefleri kendi toplumlarının üzerine çıktılar. Sosyalist kan kardeşlerine karşı medeniyetin eski egemen sınıfları ile birleştiler.

Her iki biçimde de ortaya çıkan EGEMEN SINIF kendi toplumunun durumunu ve çıkarını sağlayabilmek ve çıkan ihtilâflarla toplumun havaya uçmasını korumak için kendi sınıf teşkilatını, yani DEVLETİ kurdu. Devlet gücünü elinde tutan egemen sınıflar kendi geçimleri bakımından üretimle ilgilendiler. Siyasi üstünlükleri sayesinde ekonomik veya lüks ihtiyaçlarını küçük üretmenlere yaptırdıkları ürünlerle sağladılar. Böylelikle, onlar da üretimle doğrudan doğruya ilgilenmiş oldular.

Ancak, toplumun temelini teşkil eden üretim biçimi eskiden ne ise öyle kaldı. Egemen sınıflar kent içinde türedikleri zaman EFENDİ (Köle sahibi) adını aldılar. KÖLE'leri yalnız kendi ihtiyaçlarını karşılamak üzere üretimde çalıştırdılar. Böylece üretim gene tüketim için yapıldı.

Egemen sınıflar kent dışından gelme Komunanın Barbar Şefleri ile kaynaştıkları zaman BEY (Derebeyi) adını aldılar. SERF'lerin (Toprak bentleri Osmanlı deyişiyle: "Yerlerin esirleri"ni yarı-köleleri) sırf kendi ihtiyaçlarını karşılamak üzere üretimde çalıştırdılar. Gene tüketim için üretim yaptırıldılar.

Efendilerle Beyler üretimle Tefeci ve Bezirganın daha dolaysızca bağlı idiler. Efendi: Toprağında tarım ve zanaat işlerini yapan üretmenlerin YAŞAMALARINA müsaade etmek için, tüketim maddeleri üretmelerini istedi. Amacı Kölelerinin yarattıkları ürünle EFENDİ GİBİ yaşamak idi. Efendinin Kölelerinden beklediği üretim: Sırf kendi tüketimi için yapıldı.

Bey: Toprağında tarım ve zanaat işini yapan üretmenlerin (Serf köylülerin Reaya esnafıların) ÇALIŞMALARINA müsaade etmek için yaşamalarını istedi. Amacı, serflerinin yarattıkları ürünle BEY GİBİ geçinmekti. Yani, bey'in de serflerinden beklediği üretim: kendi tüketimi için oldu.

Böylece ~~Köle~~ Kadim dünya, bir zıtlıklar mahşeri oldu. Bir yanda Tefeci-Bezirgan ilişkileri yer yüzünde kaymetler kopardı. Öte yanda aynı bezirgan ekonominin temelinde ki küçük üretmenlik hiç değişmeksizin olduğu gibi kaldı. Antika Medeniyetlerinin ne ALT (Köle-Serf) sınıfları, ne ÜST (Efendi-Bey) sınıfları için tüketim yapmaktan başka bir maksatla üretim yapmak bilinmedi.

Tefeci-Bezirgan ister küçük üretmen olarak bağımsız köylüler veya esnafılarla, ister büyük Latifundialar, Mülkaneler, Çiflikatlarda çalışan Köleler ve Serflerle alışveriş yapsın, İster Kent Despotları ile yahut efendi ve beylerle alışveriş yapsın: (Aracı) olmaktan öteye geçmedi. ÜRETİME el atamadı. Üretimden kar veya faiz aldı. Üretimi güden duruma sokulmadı. Efendilerin üretimden bekledikleri şey: Kendi rahat saltanatlarını sürdürmek için gerekli tüketim maddeleri idi. Beylerin üretimden bekledikleri şey bundan başkası değildi. Tefeci-Bezirganların üretimine değil, üretmenden bekledikleri iki şey vardı: Biri kar, ötekisi faiz idi. Onun dışında üretime katılmadı.

Bu sebeplerle 7 bin yıllık Antika Medeniyetler battılar, çıktılar. Hepsinde tarih boyunca yeniden üretim hep BASİT YENİDEN-ÜRETİM olarak kaldı. Kapitalizme gelinceye değin üretimin ağır basan amacı TÜKETİM oldu. Tüketim ise, tüketicilerin ihtiyaçları ile ayarlandığından belirli seviyesinden pek ötelere geçemedi. Ancak, kapitalist ile birlikte basit yeniden-üretim yerine GENİŞ YENİDEN ÜRETİM yordamı geçebildi.

KAPİTALİST ÜRETİM YORDAMI

Kapitalizm geniş yeniden-üretim sistemidir. Bunun ne demek olduğunu anlamak için konuyu birkaç başlık altında özetleyelim.

a) SERMAYE VE FAİZ

Kapitalistce üretim, Tefeci-Bezirgan Medeniyetlerindeki görülen üretimin taban tabana zıddı oldu.

Tefeci-Bezirgan sermaye, üretimin biçimi, yordamı ve amacı ile hiç ilgilenmiyordu.

Kapitalist sermaye: Daha doğarken yepyeni, o zamana dek görülmemiş bir üretim yordamı kurdu. Ona kapitalist üretim yordamı denildi. Çünkü, üretime damgasını vuran ilişki Modern Kapitalistce bir ilişki idi. Kapitalist ilişkilerin geliştiği toplum birden bire Kapitalizm adını alan bir biçime girdi.

Kapitalizm de üretim deyince gözümüz önüne ne gelir ? Biliyoruz, KAPİTALİST adını alan kişi ilkin sınıldığı gibi cebi para dolu bir Karun değildir. Kapitalistin en birinci karakteri GİRİŞKİN (Müteşebbis) kişi olmasıdır. Giriş-

kinliği nereden gelir? O zamana dek görülmemiş bir üretim yordamını kotarmasından ileri gelir. Bu kotarış sırasında kapitalist : "SERMAYE SAHİBİ" adını alır. Ancak, aslına bakarsak, kapitalist yalnız sermaye ilişkileri bakımından sermayenin sahibi gibi görünür. Klasik anlamda kapitalist ise, kullandığı sermayenin MÜLKİYETİNE' sahip olmaktan uzaktır. O sadece bir girişkindir ve ~~gibi~~ girişkinliği ile bir yerden bir sermaye bulmuştur. Yani kapitalist cebinde hazır olan parayı kullanmaz. Başkalarının ceplerinde veya küplerinde yahut kasalarında duran paralarını ödünç olarak alıp kullanır.

İş buraya geldi mi, kimse parasını kapitaliste bedava vermez. Kapitalist girişkinliğini göstereceğini diye ona baba-sınmak hayrına para veren dünyada görülmemiştir. Yahut, daha doğrusunu söyleyelim. Öyle bir hal: Türkiye dışındaki dünyada görülmemiştir. Herkésin bildiği gibi, Türkiye de işler bir hayli bambaşka olmuştur.

Türkiye'de BATILLAŞMA aşkı ile tam tersine bir gidiş olmuştur. Bir "DEVLET BABA" yetiştirmişizdir. O, bütçesi ile, bankaları ile, tahsisleri ile, tavizleri ile, primler ile, takasları ile, kayırmaları, ödenekleri, ve ilh. ile bir Devlet baba değil, kapitalistler için gökten inmiş bir Noel Baba'dır. Bütün bahşişlerini burada saymakla bitiremeyiz. Ancak, biraz dikkat eden herkesin gördüğü gibi bizim Devlet Baba kapitalistlerimize bedavadan milyonlarca yüz milyonlar sunmak için yaratılmıştır. İlla ki kapitalist yaratacağıdır.

Yaratabilir mi? Gözlerimiz önündedir. Devlet baba kapitalist ağalara hiç yoktan ve hazırdan sırf para kazanmaları için paralar ve imkanlar vermekte, kapitalistlerimizdeki GİRİŞKİNLİK ruhunun köküne kibrit suyu dökmüştür. Ve milletin başına girişkinliğini yitirmiş, hazır yeyici, vurguncu bir derebeği artığı yapma kapitalist sınıf türemiştir. Bütün felâketlerimizin temeli de burada başlamıştır.

Tekrar edelim. Kapitalist demek, Girişkin demektir. Böyle iken Devlet babanın kapitalistlerimizi sümbül bebek tohumu gibi pamuklar içine sarıp milletin canı ve kanı ile doyurması girişkinliği öldürmesi olmuştur. O yüzden kapitalizmimiz daha doğarken ölü doğmuştur. Devletçilik dediğimiz ebe: kapitalistlerin birinci olumlu karakterlerini, girişkinliklerini hiçe saymakla olumsuzların en köüsüne düşmüştür. Solcularımıza dahi bir türlü anlatamadığımız şey Devletçiliğimizin bu kaş yapayım derken, göz çıkarıcı trajedisidir. Kapitalist yapayım derken Devletçiliğimiz girişkinliği çıkarıp atmıştır. O zaman ortaya bizim bize benzeyen ANORMAL kapitalizmimiz fırlamıştır.

Normal kapitalistin kendisi de kimseden babası hayrına on para isteyecek enayi açık gözlerden değildir. Kapitalist girişkinliği sayesinde ortalıkta yararlı, verimli iş alanları açarak ve parası olanlara temiz kazanç göstererek gerekli sermayesini toplar. Yani, kapitalist sermayeyi kira ile aldığı kimselere, karşılık öder. Bu sermaye kirası ödenen karşılık kazanç FAİZ denir.

Böylece kapitalizm normal olarak daha doğarken hatta doğabilmek için yarıbaşında sırf para işleriyle uğraşan bir zümre yaratır. O zümreye vaktiyle Serraf derlerdi. Şimdi topuna birden Bankacı adı veriliyor. Başka deyimle, Kapitalizm sermaye bulmak için Bankalara başvurur. Serraf lar, bankerler, sigortacılar, borsacılar ve ilh. bir sürü para oyuncularını asıl girişkin kapitalist sayesinde sermaye lerini işletirler. Eğer ortada olumlu iş yapan, yaratıcı ve üretmen bir girişkin kapitalist zümresi olmasa, bu para kapitalistleri yaşayamazlar.

(DEVAMI GELECEK SA YIDA)

"DEVRİMCİ BİRLİK" üzerine

MEHMET KOMŞU

1978 yılı içinde Türkiye Devrimci Hareketinin önde gelen sorunu yine "birlik" ve "cephe" konuları oldu. Her şeye rağmen bu konuda pratik ve teorik anlamda oldukça önemli adımlar atıldı.

Sol yelpeze içinde yer alan çok sayıda fraksiyonlar arasındaki teorik ve pratik konularındaki bulanıklık 78' in ortalarından sonra giderek göze görülür bir biçimde netleşmeye başladı.

Bu netleşmenin odak noktası ise, '71' hareketi üzerinde her fraksiyonun kendi ideolojik yapısına göre yaptığı, sentezler oldu.

Temelde '71' hareketine sahip çıkan sol fraksiyonların meydana getirdiği gruplar önce genellikle kümelendikleri dergilerin etrafında bu yöntemle bir taban kazanma taktiklerini kullandılar. Daha sonra 71 hareketine sahip çıkarak kazanılan taban farksiyonun bağnaz yöneticileri tarafından kendi ideolojik görüşleri doğrultusunda, yönlendirilmeye başlandı. Bu şekilde ilk başta taktik an-

lamında 71 hareketi üzerinde dayandırılan siyasi görüş daha sonra fraksiyonun özünde yatan oportünist çizgiye getirildi.

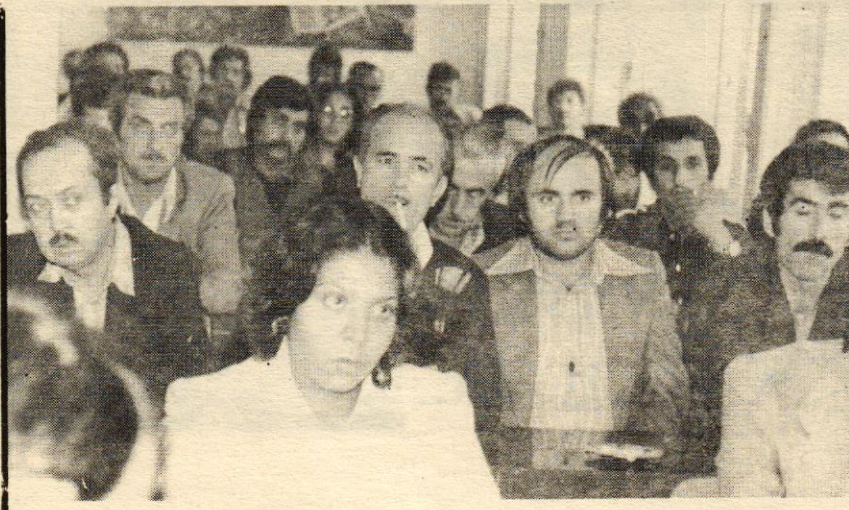
Genel hatları ile bu perspektif içinde gelişme gösteren sol fraksiyonların bir bölümü arasında böylece bir dizi ideolojik ayırım kargaşası, militan unsurların "birlik" yerine bu kavram kavgasının ayırımları üzerine dikkatini çekilmesine neden oldu.

Ancak bütün bunlara rağmen yazımızın başında da belirttiğimiz gibi, yüzlere yaklaşan fraksiyonel siyasetin, yolaçtığı ideolojik kaos artık giderek durulmaktadır.

78 yılında Türkiye Devrimci Hareketi içinde en güçlü iki etken olan işçi ve gençlik hareketinde de bu sentez açısından önemli gelişmeler oldu. 1975'ten bu yana sendikacılığının en güçlü örgütü olan DİSK yönetimini ele geçiren "ilerlemeci" siyaset, 1978 yılında ideolojik ve teorik alanda Türkiye Devrimci Hareketinden tamamen, tecrit olması ile etkinliğini yitirdi. Devrimci gençlik kesiminde ise ideolojik ayrışmanın pratikteki yansımaların da meydana gelen büyük çelişkiler fraksiyonlar arasında kol gezen revizyonizmin ve oportünizmin gün ışığına çıkmasına yolaçtı.

Bu durum ise, Devrimci gençliğe "birlik" kavramının ne denli önemli bir konu olduğunu gerçeğini gündeme getirilmesine en büyük etken oldu. Nitekim bu perspektif doğrultusunda atılan adımlar ilk olumlu sonuçlarını, vermeye başladı.

(devamı sayfa 6'da)

BASIN-İŞ İSTANBUL

TEMSİLCİLER MECLİSİ TOPLANDI

BASIN-İŞ İstanbul Bölgesi Temsilciler Meclisi normal toplantısı yapılmıştır.

Temsilciler Meclisimiz, DİSK Merkez organları ile, üye sendikaların Yürütme Kurullarının Ören'de yaptıkları ortak toplantı sonucu kamuoyuna açıklanan sonuç bildirisini değerlendirmiş ve aşağıdaki belirtilen ortak görüşe varmıştır:

Genel Yönetim Kurulumuz, Ören Toplantısı öncesinde kamuoyuna açıklanan kararında:

1- "İşçi Sınıfının demokratik haklarının gasbedilmesi tertiplerine karşı uyanık olunmasını,

2- Bu konudaki tertiplere karşı en geniş, en örgütlü ve en yetkili mücadelenin verilmesini, bu mücadelenin salt sendika yöneticilerinin görüşmeleri, demeçleri vb. yoluyla değil, işçi sınıfının TEŞEBBÜS, TEŞKİLAT ve KONTROLÜNDE yürütülmesini gerekli görür."

Bunlardan hareketle;

1- "DİSK Yürütme Kurulunun, hükümet yetkilileri ile yaptıkları görüşmelerinin DİSK üyesi işçilere tüm İşçi Sınıfımıza ve kamuoyuna açıklanmasını;

2- Konunun DİSK tabanında tartışılması için yukarıdaki açıklamalardan sonra, DİSK Genel Temsilciler Meclisinin konuyu görüşmek üzere toplantıya çağrılmasını DİSK Yürütme Kuruluna Önerir." demiştir.

Bu karar, Yönetim Kurulumuzun sınıf çıkarımız doğrultusunda ettiği somut bir adımdır. Ancak bunlar, bilindiği gibi gerçekleştirilemedi.

TÜRK-İŞ'le hükümet arasında imzalanan ve İşçi Sınıfının toptan satılışı demek olan "Toplumsal Anlaşma":

- Ücretlerin 1976 seviyesinde dondurulmasını amaçlayan,

- İki yıldır işçi sınıfının verdiği ekonomik mücadelenin kazanımlarını yok sayan,

- Fazla mesainin sınırlandırılmasını önleyen,

- İşçilere yüklenen çeşitli engaryaları meşrulaştıran (patrona işçiye, istediği her işi yaptırmaya yetkisi veren),

- İş Yasasının 13, 17, 24. maddelerinin ortadan kaldırılması mücadelesini çarpıtan,

- Grev hakkının köstekleyerek,

- Sendikaların rolünü Dernek düzeyine indiren,

- Sonuç olarak, Devrimci Sendikacılık hareketini

DİSK **BASIN-İŞ**
TÜRKİYE BASIN SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI

Genel Yönetim Kurulu

Toplantıda Yürütme Kurulunca sunulan 2. alanda BASIN-İŞ'in yeri ve iç sorunlar ta

İkinci üç aylık çalışmalarını değerlendirmek üzere BASIN-İŞ Genel Yönetim Kurulu İzmir'de toplanmıştır.

Toplantıyı açan Genel Başkan Burhan ŞAHİN şunları söylemiştir:

"Yerli ve yabancı finans-kapitalistlerin ekonomik-politik hegemonyası altında kapitalist yoldan kalkınmayı deneyen ülkemizde de çelişkiler yoğunlaşmakta, sınıf mücadelesi alabilmiş sürmektedir.

Dünya'da olduğu gibi Türkiye'de de ekonomik-demokratik hakların genişletilmesini, sömürü ve talanın gider ortadan kaldırılmasını isteyen güçlerle; ekonomik-demokratik hakların askıya alınmasını sömürünün devam etmesini nefasist girişimlerin, terörün yaygınlaşmasını isteyen güçlerin mücadelesi devam etmektedir. Yani açık deyimiyse ülkemizde sınıf kavgası keskinleşerek sürmektedir.

Ülkemizde işsizlik 3 milyonu aşarken, fiyatlar korkunç bir hızla yükselmeye işçi sınıfımız ve emekçi halkımızın en büyük sorunu olmaya devam etmektedir. İç ve dış sömürücü güçler; işçileri, topraksız ve küçük topraklı köylüleri, küçük esnafı, sanatkarları, kamu görevlilerini büyük bir hızla artan tekelleşme karşısında savunmasız ve örgütsüz bırakmak için her türden tertiplere başvurmaktadır. Bugün ekonomi tam bir batağın içine saplanmış bulunmaktadır.

Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü (OECD) nün yayınladığı son istatistiklerine göre, tüketim mallarının fiyat artışlarında Türkiye, Temmuz 1978'de son bulan 12 aylık dönem içinde yüzde 70.2 oranındaki artışla 24 üye ülkenin başında gelmektedir. Aynı istatistikte ayrıca,

boğmayı planlayan bir ihanet anlaşmasıdır.

Bütün bunlar açık ortadayken, ÖREN Toplantısının sonucunda "DİSK Yürütme Kurulu, hükümet ile Türk-İş arasında imzalanan Toplumsal Anlaşmaya karşı çıkmıştır. Genişletilmiş toplantı üyeleri de bu tavrın doğru ve işçi sınıfının çıkarlarını koruyan bir tavır olduğunu kabul eder," demekle yetinmiştir. Karşı çıkmak iş ile taçlandırılmayınca sonuç kocaman bir hiç olur. Bu durum işçi sınıfı düşmanı gans ter-faşist Sendikacıların ekmeğine yağ sürdü.

Temsilciler Meclisimiz Genel Yönetim Kurulumuzun yukarıda aktardığımız kararın gerçekleşmesi, DİSK'in Toplumsal Anlaşma ve artan faşist tertip, cinayet ve katliamlara karşı bütün demokrasi güçleri ile ortaklaşa eylem birliği içinde davranışa geçmesi, yapılmakta olan eylemlere katılarak destek mesini, Yürütme Kurulumuzun DİSK'e yeniden önermesini gerekli görür.

İşçi Toplantısı İzmirde Toplandı

Üç aylık rapor, ekonomik - demokratik tartışıldı.

Türkiye'nin 1978 yılı Temmuz ayı sonunda biten altı aylık dönemde ise fiyat artış oranı yüzde 57.1 olarak saptanmıştır. Dışa bağımlı sanayileşme, ülkemizin kanını sülük gibi emmekte, sürekli döviz tüketmektedir. 1973'ten 1977'e kadar 5,5 misli artış göstererek yılda 4 Milyar Dolar'a yakın açık veren dış ticaretimiz işsizliğin, pahalılığın temel nedenlerini gösteren çarpıcı bir örnektir.

Türkiye İşçi Sınıfının ve emekçi halkımızın, düzenin bu hale gelmesinde hiçbir sorumluluğu yoktur. Ekonomik bataktan çıkış içinde de hiçbir güç işçi sınıfımızı ve emekçi halkımızı sorumluluğunu paylaşmadığı bir sonucun fedakarlığına itemez... Kapitalizmin düştüğü bataktan çıkışında işçi sınıfına ve emekçi halkımıza herhangi bir görev yoktur ve olacaktır..."

Genel Başkanın açış konuşmasından sonra gündem maddelerini görüşen BASIN-İŞ Genel Yönetim Kurulu, DİSK ilişkileri, örgütlenme, toplu sözleşme ve demokratik örgütlerle ortak davranma konularında yeni ilkeler tesbit etmiştir.

Genel Yönetim Kurulu "TOPLUMSAL ANLAŞMA"nın sınıf mantığına ters düştüğünü, kapitalizmin sebep-sonuç zincirini red edenler için böyle bir anlaşmanın mümkün olmadığını tesbit etmiş, bu konuda kararlı mücadele verilmesine karar vermiştir.

Ayrıca; kitle örgütlerini parçalamaya çalışan sarkat siyasi eğilimlerle, BASIN-İŞ adını kirletmeye çalışan kişilerle kesin mücadele edilmesi yolunda Genel Yürütme Kuruluna direktif verilmiştir.

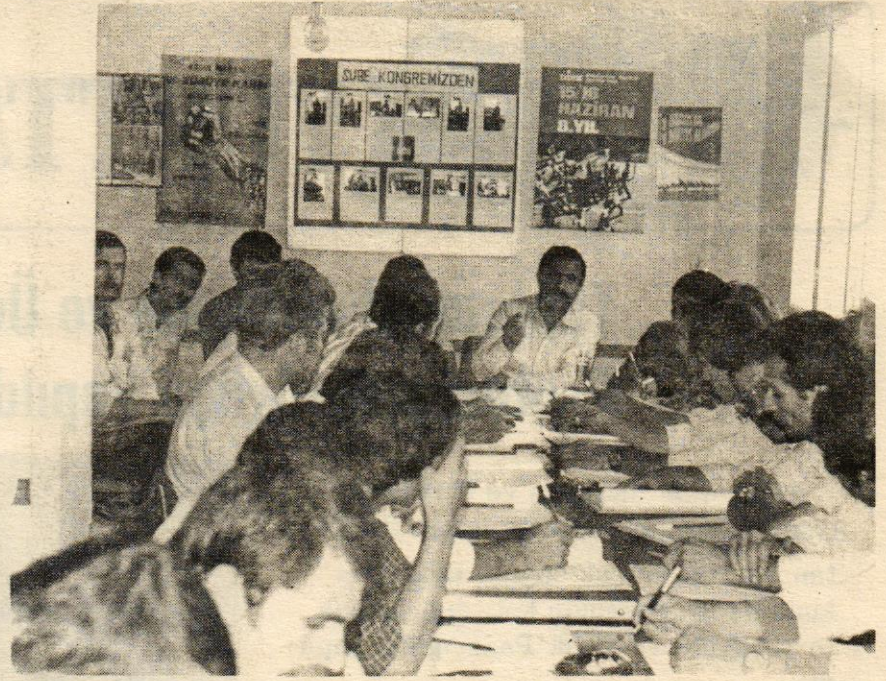
BASIN-İŞ Genel Yönetim Kurulu üçüncü üç aylık toplantısını Aralık ayında yapacaktır.

KARTAL BÖLGE

TEMSİLCİLİĞİ AÇILIYOR

BASIN-İŞ örgütünün günden güne gelişmesi sonucu Kartal Bölgesinde bir Temsilcilik açılmasına karar verilmiştir.

Anadolu Yakasında örgütlü olan, DMO Merdivenköy Basımve, Renkay AmbalajSanayii, Atlas Ofset Basımevi, ve ADMEL Hassas Kağıt Basım Sanayii işyerleri ile örgütlenme safhasında Tekel AmbalajFabrikasında çalışan üyelerin sorunlarını çözümlenmeye çalışacak olan Temsilcilik gerekli insan ve araç-gereçle donatılacaktır.

Faşist katiller

bir Kardeşimizi daha

Kahpece öldürdüler

BASIN-İŞ Temsilcilerinden Derviş Boyoğlu'nun akrabası Sırma Boyoğlu adlı kardeşimiz faşist katillerce katledildi.

Yerli ve yabancı parababalarının kiralık katilleri gün geçmiyor ki 5-10 emekçiyi, yurtseveri, ilericiyi öldürmesin!

Sırma kardeşimizinde katledilmesi bunların sadece bir halkasıdır.

Olay günü Kartal'da MHP'li faşist komandolaradliyi bastılar, bir kişi tutsak alarak kaçırdılar. Bu arada MHP'li bir cami imamı halkın üzerine ateş açtı.

Bir yandan ellerindeki bildirileri zorla dağıtırken bir yandan da 5 faşist çapulcu SIRMA'nın erkek kardeşine tabanca kabzaları ile vuruyorlardı. Kardeşine yardımcı koştan 19 yaşındaki SIRMA'nın beynine gözlerini kırpmadan beş kurşun sıkarak kaçtılar.

Faşist cinayetten sonra, Tuzla Ülkü Ocakları 2. Başkanı ve diğer suç ortakları tutuklandılar.

Bu vahşet karşısında halkın devrimci tepkisi patlayacak kazana dönmüştü. Faşistlerin Tuzla'da yuvalandıkları dernek dağıtıldı, tabelası indirildi ve yakıldı.

19 yaşındaki genç kardeşimiz SIRMA'nın cenaze törenine bütün ilerici demokratik kuruluşlar ve halk katıldı.

Ecevit iktidarı "Sağa da, sola da karşıyız" dedikçe tarafsızlık gerekçesi ile faşistlere dokunmadıkça katliamlar daha da artacak, MHP-Kontgerilla Ülkü Ocakları kapatılıp dağıtılmadıkça faşist cinayetlerin ardı-arkası kesilmeyecektir.

YURTTAN HABERLER

Toplumsal Anlaşma ve Ücretlerin Dondurulmasını Protesto Yürüyüşü Yapıldı

Toplumsal anlaşma ve ücretlerin dondurulmasını protesto amacıyla Vatan Partisi ve çok sayıda Devrimci kuruluş ile derneğin katıldığı protesto yürüyüşü 17 Eylül Pazar günü yapıldı.

Sultanahmet Meydanında toplanan işçi ve demokratik kitle örgütlerinin üyeleri daha sonra yürüyüşe geçerek Sarayhan Meydanına geldi. Alanda toplanan yürüyüş kolu burada toplumsal anlaşma ve ücretlerin dondurulması yolundaki girişimleri protesto eden konuşmalar yaptıktan sonra o-laysız olarak dağıldı. Fotoğrafta Toplumsal Anlaşma ve ücretlerin dondurulmasına hayır yürüyüşüne katılan bir grup görülüyor.

Doğu Halkının Giysileri ile Yapılan Tatbikat Tüm Yurtta Tepkilere Yolaçtı

Yüksekova'da Jandarma komando birlikleri tarafından düzenlenen "Kanatlı 78" Askeri tatbikatı tüm yurttaki tepkilere neden oldu. Tatbikat sırasında Jandarma Komandolarını bölgede yaşayan halkın yerel giysilerini giymesi bu tatbikatın bölge halkına yönelik bir nitelik taşıdığı izlenimini verdi.

Tatbikat sonrası bu konu ile ilgili doğulu milletvekilleri İçişleri Bakanının tutumunu kınayarak Doğu halkına yönelik baskıları protesto ettiklerini açıkladılar. İçişleri Bakanı ise tatbikatın amacının bu bölgelere sızan düşman kuvvetlerinin Doğu halkının giysilerini giyebilir gibi bir tu-tarsız gerekçe ile tatbikatı savunması tepki ile karşılandı.

Petrol ve Şeker zammı tüm yurttaki zam furçasına neden oldu

CHP Hükümetinin petrol ve temel gıda maddelerine gerçekleştirdiği yüksek oranlı zamlardan sonra bunlara bağlı olarak bütün yurttaki büyük bir zam furçası başladı. Ecevit hükümetinin hiç bir ekonomik önlem almadan yürürlüğe koyduğu zamlar halka bir kaç misli yansıtılması sonucu özellikle sabit gelirli işçi ve çalışan kesimi içinden çıkılmaz bir ekonomik bunalıma sürükledi.

İğneden ipliğe kadar yapılan zamlar yaşamı bir kaç misli daha pahalı hale getirirken hükümet söz konusu zamların piyasaya sadece yüzde iki olarak yansıtılabileceğini ileri sürerek Türkiye gerçeklerinden ne kadar uzak bulunduğunu ortaya koydu.

Gecekondu Bölgelerine Yardım Yerine Asker Gönderildi.

Geçtiğimiz ay sonunda İstanbul Valisi tarafından yapılan bir açıklamaya göre İstanbul'daki gecekondu bölgelerine güvenliği temin etmek için karakol ve askeri birlikler gönderileceğini belirtti.

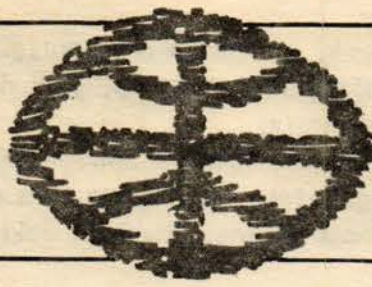
Özellikle Alibeyköy ve Ümraniye bölgelerine öncelik verileceğini belirtilen açıklamada CHP hükümetinin "Halkçı" politikasının içyüzü bir kez daha açığa çıktı.

"DEVRİMCİ BİRLİK" üzerine

(Sayfa 3'den devam)

Tekstil Sendikası'nın gerici merkez yönetimi ile "ilerlemeci" siyasetin oluşturduğu ittifakın karşısında "Devrimci Birlik" önemli başarı sağlıyarak bu ittifakı bozguna uğrattı. Öte yandan yine TÖB-DER Kongresinde başını "ilerlemeci" siyasetin çektiği gerici ittifaklar grubuna karşı oluşturulan "Devrimci Birlik" bu yönde atılan adımlara en iyi bir örnek oldu.

"Devrimci Birlik'in pratikte kazandığı bu başarılar yakın bir gelecekte bölünmüş solu tek bir çizgi üzerinde toplanmasına etken olacak en büyük güç olacaktır. Bu nedenle 1978 yılında "birlik" konusunda atılan adımlar Türkiye Devrimci Hareketi için büyük ölçüde önem taşımaktadır. Unutulmamalıdır ki Devrimci Halk Cephesine giden yol Devrimci Birlikten geçmektedir...

DÜNYADAN HABERLER

İRAN HALKI ÇEYREK YÜZYILLIK FAŞİST REJİME KARŞI YİĞİTÇİ DİRENİYOR.

İran'da 1950'lerde millileştirme girişimleri ile Emperyalizme karşı mücadele eden Musaddık hükümeti 1953'te CIA darbesi ile düşürülerek Amerikan Emperyalizminin güdümüne sokuldu. Faşist diktanın emrinde İran Ordusu yeniden düzenlendi. Gizli polis teşkilatı güçlendirildi.

1960'larda Ak Devrim demagojileri, 1963'lerde geniş öğrenci ve halk kitlelerinin direnişi, 1970'lerde işçi sınıfının faşist rejimin zulmüne karşı grev ve yığınsal direnişler faşist rejim tarafından en kanlı bir biçimde bastırıldı ve İran katliamlar ülkesi haline geldi. 1973 Arap-İsrail savaşından sonra ve petrole yapılan zamlarla gücünü artıran faşist rejim emperyalistlerin Ortadoğuda aktif jan-

darmalık görevini üstlendi.

İşsizlik, pahalılık cehenneminde faşist rejim halkın direnişinin önüne geçmek için "Sinema yangını" gibi provakasyonlar tertipledi. En son İmami hükümeti, sıkıyönetim ve İslami Esaslara Dönüş demagojiside karar etmedi. Kitle hareketleri daha da geniş boyutlar kazandı.

Carter ve Callahan petrol ve strateji çıkarları açısından Tahran rejimini desteklediklerini bildirdiler.

Şimdi İran'da Emperyalizmin açık manevrası ile halkın devrimci hareketi karşı karşıya. Önümüzdeki günler Devrim güçlerinin niteliğini belirleyecektir...

DEVRİMLER TARİHİNDEN

ŞUBAT

6 13 20 27
7 14 21 28
1 8 15 22
2 9 16 23
3 10 17 24
4 11 18 25
5 12 19 26

KANLI PAZAR

Türkiye Devrimci Hareketinin tarihine "Kanlı Pazar" olarak geçen olay, 16 Şubat 1969'da Taksim'de sahneye konuyordu. Amerikan Emperyalizminin Akdeniz karakolu görevini üstlenen 6. filonun Türkiye sularına girmesi emperyalizme karşı güçlerin tepkisine neden oluyordu.

1968 Temmuz'undaki gelişinde de Vedat Demircioğlu'nun öldürülmüş olması, 6. filonun 1969 Şubat'ındaki gelişine tepkiyi artıran nedenlerden biri idi. Yüz bin kadar işçi, emekçi, öğrenci, küçük esnaf ve sanatkâr Bayazıt'tan Taksim alanına emperyalizmi protesto etmek için yürüdü...

Silahsız yürüyüşçüler, daha önceden hazırlanmış bir komploya kurban edilerek saldırıya uğradılar. Bu saldırıda kullanılan kişiler, çok önceleri emperyalizmin işbirlikçileri tara-

ından kandırılıp inançları sömürülerek, "cihata" çağrılmışlardı. Bu saldırıya yataklık eden, ses bombası gibi heyecan yükseltici araçlarla paniği hızlandıran polis, olayda yaşamlarını kaybeden üç devrim şehidinin sorumluluğunu ABD emperyalizmiyle bölüşmüştü. Türkiye devrimci hareketi anti emperyalist kavgasında 3 ölü ve 200 yaralı vermişti. Onların anıları devrimci mücadeleye deney oldu...

KAVEL...

Kavel işçileri işveren ve-

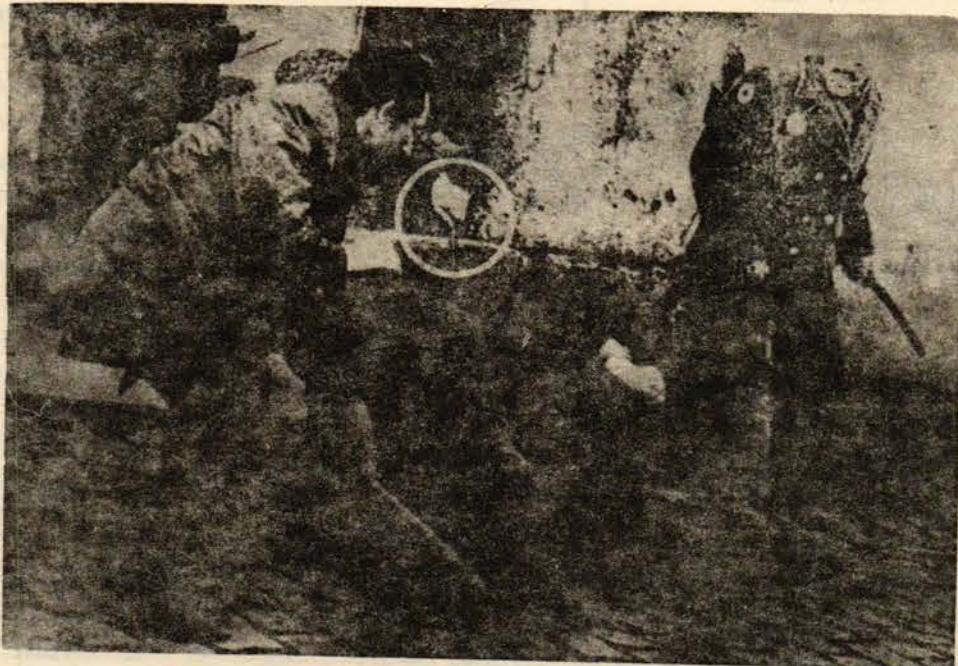
Türkiye Devrimci mücadelesinin tarihine "KANLI PAZAR" olarak geçen olayda anti emperyalist güçlere saldıranlar...

kilini protesto edince, 9 işçi işten atıldı. Tarih: 28 Ocak 1963'dü... Anayasada işçilere grev hakkı verilmiş, 1961 Anayasası da yürürlüğe gireli iki yıl olmuştu... Halen Anayasa'daki grev hakkını düzenleyen yasa çıkarılmamıştı. İşte, 28 Ocak'ta başlayan olaylar dizisi, Türkiye İşçi Sınıfına anayasada tanınan hakkı kullanmanın kapılarını açmıştı. Kavel Grevi'nin önemi de buradan kaynaklanıyordu... Hatta öylesine yığıt bir mücadele vermişlerdi ki Kavel işçileri, çıkartılan 'yasada, Kavel grevi nedeniyle haklarında dava aç-

lan işçiler için özel af maddesi bulunuyordu... Direniş 9 sendikah işçinin işten atılması üzerine daha da büyüdü. İşçiler oturma grevine başladılar. İşveren bu gelişme üzerine bütün işçileri işten attığını, yani kısacası "lokavt" ilân ettiğini bildirdi. İşçileri fabrikadan uzaklaştırmak için polis ve jandarma çağırdı.

OCAK

2 9 16 23 30
3 10 17 24 31
4 11 18 25
5 12 19 26
6 13 20 27
7 14 21 28
8 15 22 29

Bütün bu gelişmeler Türkiye'nin dört bir yanından Kavel işçileri lehinde destek ve dayanışma buldu. İzmit'te 10 sendika grev yasasının çıkarılmamasını protesto eden bir bildiri yayınladılar. Kavel işçilerinin üyesi olduğu Maden İş Genel Başkanı Kemal Türkler bir basın toplantısı düzenleyerek, Maden İş üyesi bütün işçilerin Kavel'de çalışan kardeşlerinin yanında olduğunu bildirdi. Demir Döküm işçileri Kavel'de lokavt'ın kaldırılacağı ana kadar sakal uzatma grevi başlattılar. Grevci işçilerin her biri göğüslerine yazılı pan kartlar takarak fabrika önünde gösterilere başladılar. Fabrikanın memurlarını sabah işe almadılar. Bu olay 13 Şubat'ta doruk noktaya ulaştı. Olay işverenin şikâyeti üzerine polis el koydu. İşçileri copla dövmeye ve dağıtmaya kalktı. İşçiler, eşleri, ana-babaları ve çocukları ile ve çevreden gelen işçi arkadaşlarıyla birlikte bu saldırıya karşı koydular. 19 Şubat'ta iki işçi tutuklandı. 21 Şubat'ta 7 işçi, ardından da bütün Kavel işçileri mahkemeye verildiler. Olay, büyük politik yankılar yarattı. Anayasada yer alan Grev yasasının çıkarılması için girişimler hızlandırıldı. İşçi sınıfı dayanışmasının en güzel ve başarılı örneğini oluşturdu...

PAHALILIK VE İŞSİZLİKLE MÜCADELE

«YA NE ALEMDEDİR ŞU:
KANUNLARIN EMRETTİĞİ
HEYETLERİN KUŞA BENZETTİĞİ
ASGARI ÜCRET?»

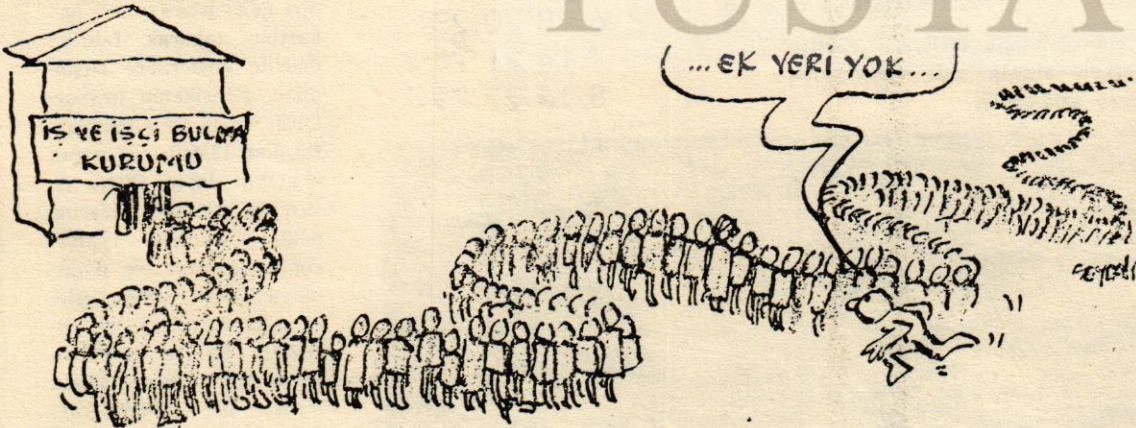
Pahalılık ve işsizlik güzel yurdumuzun üzerine bir kara bulut gibi çökmüş: Güneş yüzü göstermiyor. Emekçi halkın boynuna lanet halkası olup asılmış. Gün den güne ağırlaşıyor. Kırkiki milyon insanımızın içinde bu derdi çekmeyen kaç kişi çıkar? Bir avuç parababası, bir de onların çanak yalayıcıları. En az kırk milyon insanımızın korkulu rüyası olmuş, yaşamayı zindan eden bir dert.

Gökten zembille mi inmiş acaba? Tabiat üstü bir kuvvetin etkisi ile mi olmuş? Alın yazısı mı?

Hayatın pahalılaşmadığı, işsizliğin olmadığı bir günü ömrü boyunca görmemiş, anasından babasından da böyle bir şeyi duymamış insanlarımız; böyle bir düşünceye kolayca inanabilirler. Parababalarının yıllar yılı bize öğrettikleri gibi "böyle gelmiş, böyle gider" diyebilirler.

Ve bu illet sürer gider. "Denize düşen yılana sarılır" demişler. İşsizlik cehenneminde yanmak canına tek edince, canı yanan yoksul halk kendine asgari ücretle haftada kırksekiz saat çalışmak üzere fabrika cehennemine atmak ister. Ama çoğu kez onu da bulamaz.

Eulse de durumu düzelmez. Delik her zaman yama dan büyüktür. Ücretler püre, fiyatlar devedir. Beslenmenin sonu çıplaklık, giyinmenin sonu açlıktır.

«AÇIM DIYE, AĞLASA BANGIR BANGIR,
KİM SAYAR ON MANGIR?
ONUN DARASI NE, FİRASI NE?
VERMİYOR MUYUZ HALÂ RÜŞVET,
GİRMEK İÇİN FABRİKA CEHENNEMINE?»

Köyden şehire göç etmek, sorunları çözmemiştir. "Vatan karnımızın doyduğu yerdir." deyip, yurt dışına kaçmaya bakar insanlarımız.

Kaçar işsizlikten, kaçar pahalılıktan. Sonuca bakarız ki bir arpa boyu yol gitmişiz. Dert gene aynı dert gene boynlarımızda o lanet halkası. Hem de eskisinden daha ağır.

Ama dermansız dert olur mu? "Olmaz" demiş atalarımız. Vereme, kansere çare bulunmuş. Neden işsizliğin, pahalılığın çaresi olmasın? Var elbette.

Hasta olsak ne yapıyoruz? Doktora gidiyoruz. Doktor ne yapıyor? Bizi muayene ediyor. Hastalığımızın ne olduğunu anlamaya çalışıyor.

Yani bir teşhis koyuyor hastalığımızı. İşte meselenin can alıcı noktası da burada. Eğer konulan teşhis doğru ise o zaman verilecek ilaçlar iyi gelecektir bize. İyileşeceğiz demektir.

Ama teşhis yanlış konulmuşsa o zaman karnı ağrıdığı için doktora gidip te dişi çekilen hastalara döneriz. Ağrımızda bir iken iki olur.

Evet yurdumuzda bir işsizlik ve pahalılık var Hem de dayanılmaz. Kimse inkâr etmiyor bunu. Hatta dert yanmayan yok gibi. Başbakanlar bile her ağzlarını açışlarında; işsizlik, pahalılık ve fıkarcılıkla mücadele ettiklerini söylüyorlar. Ama her ne hikmetse yara iyileşeceğine, durmadan azgınlaşıyor.

TEŞHİSİ İYİ KOYALIM:

Doktora gittik. Başımız ağrıyor. Ama neden? Açlıktan mı, uykusuzluktan mı, yorgunluktan mı, sinir sistemindeki bozukluktan mı? Gürültüden mi, havakir liliğinden mi? Bunu bileceğiz ki, tedavi edilebilelim. Yoksa; açlıktan başı ağrıyan birini aspirinle tedavi etmeye kalkarız ki, biz hastanın iyileşeceğine beklerken hasta ölür.

Ona gereken aspirin değil, karnının dolmasıdır.

Peki, bu işsizlik ve pahalılık illeti neden? Nasıl oluyor da bu illet 40 milyon kollu bir ahtapot olmuş, emekçi halkımızı vantuzlarıyla sarmış, karnımızı emiyor? Bize yaşamayı zehir ediyor?

Bu sorulara verilen öyle çok yanıt var ki! Nereden

kasıp nereye harcayacağını hesabını yapmaktan bunalan, uykuları kaçan halkımız hangisine inacağını şaşırıyor. Bir türlü bu kargaşadan kurtulup ta işsizliğin, pahalılığın gerçek nede nini doğruca göremiyor.

Nedir? Gerçekten biliyor muyuz? Neden hergün çocuk bezinden kefen bezine kadar, beşikten mezara kadar herşeye zam geliyor? Neden hergün işsizler ordusu bir kat daha büyüyor?

Her ağzlarını açışta işsizliğin ve pahalılığın kökünü kazıyacağız, diyerek iktidara gelenler, iktidarlara sürsünce pahalılığı da, işsizliği de arttırmaktan başka iş yapmıyorlar. Çünkü mesele, iktidara onun mu, bunun mu geldiği meselesi değil, düzen meselesidir. Düzen kapitalist olduğu sürece, bu lanet halkası boynlarımızda asılı kalacaktır.

YENİSES, SAHİBİ: Türkiye Basın Sanayii İşçileri Sendikası adına Burhan ŞAHİN, YA ZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Heyyam DEMİNER, TEKNİK DÜZEN: Basın-İş Basın Yayın Dairesi, YÖNETİM YERİ: Divanyolu, Klodferrer Cad. No: 12-2 Cağaloğlu-İst TEL: 26 30 24 - 25 BASKI: Öz-Akın Matbaası SON BASKI TARİHİ: 29 9-1978

YENİSES